
به نام خدا

دعای سمات

خدایا! از تو خواستارم به نام بزرگت آن نام بزرگتر عزیزتر باشکوهتر گرمی تر، که چون بر درهای بسته^۱ آسمان با آن نام خوانده شوی که به رحمت گشوده شوند باز می شوند و چون با آن بر درهای^۱ ناگشوده زمین خوانده شوی برای فرج گشوده شود، و چون با آن برای آسان شدن سختی خوانده شود، آسان گردند و چون با آن بر مردگان برای زنده شدن خوانده شود، زنده شوند و چون با آن برای رفع سختی و زیان خوانده^۱ شوی برطرف گردد و می خوانمت به شکوه جلوه گرمی ات، [۱](#)

گرمی ترین جلوه ها و عزیزترین آنانکه چهره ها در برابرش^۱ خوار گشته و گردنها خاضع شده و صداها آهسته گشته و دلها در برابر آن هراسناک^۱ شده اند از ترس تو و تو را می خوانم به نیرویت که با آن آسمانها را نگاه داشتی از اینکه بر زمین افتد مگر به اجازه تو، و با آن آسمانها و زمین را از اینکه ویران شوند نگاه داشتی و می خوانمت به اراده ات که جهانیان در برابرش مطیعند، [۲](#)

به کلمه ات که با آن آسمانها و زمین را آفرید، و به حکمت که با آن شگفتیها را ساختی، و تاریکی را با آن پدید آوردی و آن را شب قرار داد، و شب را برای آرامش مقرر داشتی و هم با آن حکمت نور را آفریدی^۱ و آن را روز قرار داد، و روز را مایه جنبش و بینایی سنجش ساخت، و نیز با آن خورشید را آفرید، و خورشید را مایه تابش^۱ نمود، و با آن ماه را پدید آوردی و ماه را نورانی ساختی، [۳](#)

و با آن ستارگان را خلق کردی و آنها را اخترانی تابناک و برجها و چراغها و زینت و عامل راندن شیاطین قرار دادی برای ستارگان مشرقها و مغربها و نیز طلوعگاهها و گردشگاهها مقرر ساختی و برای آنها مدارهایی که در آنها شناورند قرار دادی و برای آنها در آسمان منزلگاههایی مقدر فرمود، پس چه نیکو تقدیر نمودی^۱ و صورتگری کردی و چه نیکو صورتشان داد، و با نامهایت آنها را بر شمردی درخور و به حکمت تدبیر نمودی تدبیری شایسته و چه نیکو تدبیر کردی و با تسلط بخشیدن شب و روز و ساعات بر آنها شمارش سالها و ثبت حساب را شناساند، و دیدن آنها را برای همه مردم یکسان نمودی، [۴](#)

و خدایا! از تو می خواهم به^۱ عظمتت که با آن بنده و فرستاده ات موسی بن

عمران(درود بر او) در میان قدسیان، برتر از احسان کروبیا، نافرتر از سحابهای نور، بر فراز تابوت شهادت، در عمودی از آتش، و در طور سینا، و در کوه حوریت، در وادی مقدس، در بقعه با برکت از جانب راست کوه طور، از دل درخت و در زمین مصر، با نه معجزه آشکار و روزی که دریا را برای بنی اسرائیل شکافت، و در چشمه های جوشنده که با آن شگفتیهایی در دریای سوف بر ساختی [۵](#)

آب دریا را در دل گرداب همانند سنگ سخت بستی و بنی اسرائیل را از دریا به خشکی رساندی و وعده نیکویت بر آنان کامل گشت به خاطر آنکه شکیبائی ورزیدند و آنان را وارث مشارق و مغارب زمینی که در آن جهانیان را برکت دادی نمودی و فرعون و سپاهیان و مرکبهایش را در دریا غرق کردی و به نام بزرگتنان نام بزرگتر، با شکوهتر، گرامی تر، و به بزرگی ات که با آن بر موسی کلیمت(درود بر او) در طور سینا جلوه کردی و نیز برای ابراهیم(درود بر او) خلیلت پیش از آن در مسجد خیف [۶](#)

و برای اسحاق برگزیده ات(درود بر او) در چاه شیع و برای یعقوب(درود بر او) پیامبرت در بیت ایل و وفا کردی به پیمانت برای ابراهیم(درود بر او) و به سوگندت برای اسحاق و به شهادتت برای یعقوب و به وعده ات برای اهل ایمان و برای دعاخوانان به نامهات که اجابتشان کردی و به بزرگی ات که برای موسی بن عمران(درود بر او) در قبه رمّان نمایان شد، و به نشانه هایت که در زمین مصر، به بزرگواری عزّت و غلبه ات واقع شد، با نشانه های تحسینبرانگیز و حاکمیت نیرومند و در سایه قدرت پرشکوته به مقام کلمه تامّه، [۷](#)

و کلماتی که با آن بر اهل آسمانها و زمین و اهل دنیا و آخرت عطا و بخشش نمودی و به رحمتت که با آن بر همه آفریدگانت بخشش کردی، و به توانایی ات که با آن جهانیان را برپا داشتی، و به نورت که از هراسش طور سینا بر خاک افتاد و به دانش و شکوه و بزرگی و عزّت و جبروتت که زمین تاب آن را نیاورد، و آسمانها در برابرش زانو زدند و در برابرش عمق فروردین زمین فروتر گشت و دریاها و نهرها در آستانش از حرکت ایستاد، و کوهها فروتن شد و زمین با شانه هایش آرام گشت، [۸](#)

و تسلیم شدند همه آفریدگان در برابر آن و بادها در وزیدن خود در برابرش پریشان گشتند، و آتشها به درگاهش در جایگاه خویش خاموش شدند و به فرمانروایی ات که با آن همواره به پیروزی شناخته شد، و با آن در آسمانها و زمین ستوده گشتی، و به کلمات کلمه صدقی که به رحمت و بخشش برای پدرمان آدم(درود بر او) و نسلش

پیشی گرفته و از تو خواستارم به کلمه ات که بر هر چیز چیره گشت و به نور جلوه
ات که با آن بر کوه تجلی نمودی و آن را فرو پاشیدی و موسی مدهوش در افتاد [۹](#)

و به بلندای جاهت که بر طور سینا نمایان شد، پس با آنسخن گفتی با بنده و
رسولت موسی بن عمران و به پرتو فروزانت در ساعیر[کوهی در حجاز] و ظهور پر
فروغت در فاران[کوهی نزدیک مکه و محل مناجات پیامبر] در جایگاه بلند قدسیان و
با سپاهیان صف کشیده از فرشتگان، و خشوع فرشتگان تسبیح کننده، و به برکات
که بدانها بر ابراهیم خلیل(درود بر او) در امت محمد(درود خدا بر او و خاندانش) و
بر اسحاق برگزیده ات در امت اعیس(درود بر آن دو) و بر یعقوب اسرائیل در امت
موس(درود بر آن دو) [۱۰](#)

و بر محبوب خویش محمد(درود خدا بر او و خاندانش) در عترت و فرزندان و امتش
برکت نهاد. خدایا! و چنان که از آن رخدادها بدور بودیم و آن وقایع را شهد نبودیم و
به آنها درحالی که ندیدیم ایمان آوردیم، ایمان از روی راستی و درست، از تو خواستارم
بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و بر محمد و خاندان محمد برکت دهی و
بر محمد و خاندان محمد بسیار مهر ورزی همچون بهترین درود و برکت و رحمتی
که بر ابراهیم و خاندان ابراهیم فرستاد، تو ستوده و والای، هرچه را بخواهی انجام می
دهی و تو بر هر چیز توانایی [۱۱](#)

پس حاجت خود را ذکر می کنی و ملگویی :

خدایا! به حق این دعا و به حق این نامهایی که تفسیر و باطن آنها را جز تو کسی نمی
داند، بر محمد و خاندان محمد درود فرست و با من چنان کن که شایسته تو ست، نه
آنچه را من سزاوارم و از گناهانم آنچه را گذشته و آنچه را خواهد آید بیامر، و بر من
وسعت بخش از روزی حلال و مرا از رنج انسان بد و همسایه بد و همنشین بد و
پادشاه بد کفایت کن، همانا تو بر هرچه بخواهی توانایی و به همه چیز دانایی، دعایم را
اجابت کن ای پروردگار جهانیان [۱۲](#)

**علامه مجلسی از کتاب «مصباح» سید ابن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات این
دعا را بخواند:**

خدایا! به حق این دعا و به حق این نامهایی که نه تفسیر و تأویلش و نه باطن و
ظاهرش را کسی جز تو نمی داند، از تو خواستارم که بر محمد و خاندان محمد درود

فرستی و خیر دنیا و آخرت را روزی ام گردانی. ۱۳

پس حاجات خود را بخواهد و بگوید:

با من آنچه شایسته تو است انجام ده نه آنچه سزاوار من است و انتقام مرا از فلان فرزند فلان بگیر ۱۴ و نام دشمن را بگوید، سپس بگوید:

گناهانم را آنچه بوده و آنچه خواهد بود بیامرز و پدر و مادرم و همه مردان و زنان باایمان را مشول آمرزش قرار داده و بر من از روزی حلالیت وسعت عنایت کن و مرا از شر انسان بد و همسایه بد و پادشاه بد و همنشین بد و روز بد و ساعت بد کفایت فرما و از کسی که بر من اَحیله می ورزد و بر من ستم می کنم انتقام بگیر و هم انتقام بگیر از آنکه بخواهد بر من و خانواده ام و فرزندانم و برادرانم و همسایگانم و نزدیکانم از مردان و زنان باایمان ستم روا کند، همانا تو بر آنچه بخواهی توانایی و به هر چیز دانایی، دعایم را اجابت کن ای پروردگار جهانیان. ۱۵

بعد بگوید:

خدایا! به حق این دعا بر تهیدستان از مردان و زنان با ایمان توانگری و ثروت عطا فرما و بر بیماران اهل ایمان از مردان و زنان بهبودی و تندرستی ببخش و بر مؤمنین و مؤمنات در قید حیات با لطف و کرامت و بر مؤمنین و مومنات از دنیا رفته با آمرزش و رحمت، و بر مؤمنین و مؤمنات سفر کرده با برگشت به وطنهای خویش در لباس سلامت و بهره‌مندی عنایت فرما، به رحمتت ای مهربانترین مهربانان و درود خدا بر سرور ما محمد پایانبخش پیامبران و بر خاندان پاکش و هم سلام بسیار خدا بر ایشان ۱۶

ابن فهد حلی فرموده است: پس از دعای سمات مستحب است بگویی:

خدایا! از تو درخواست می کنم به احترام این دعا و به آنچه از نامهایت که در آن نیامده و به آنچه در بردار از تفسیر و تدبیری که جز تو کسی بر آن احاطه ندارد، که با من چنین و چنان کنی. ۱۷

و به جاد (کذا و کذا) حاجت خود را بخواهد.